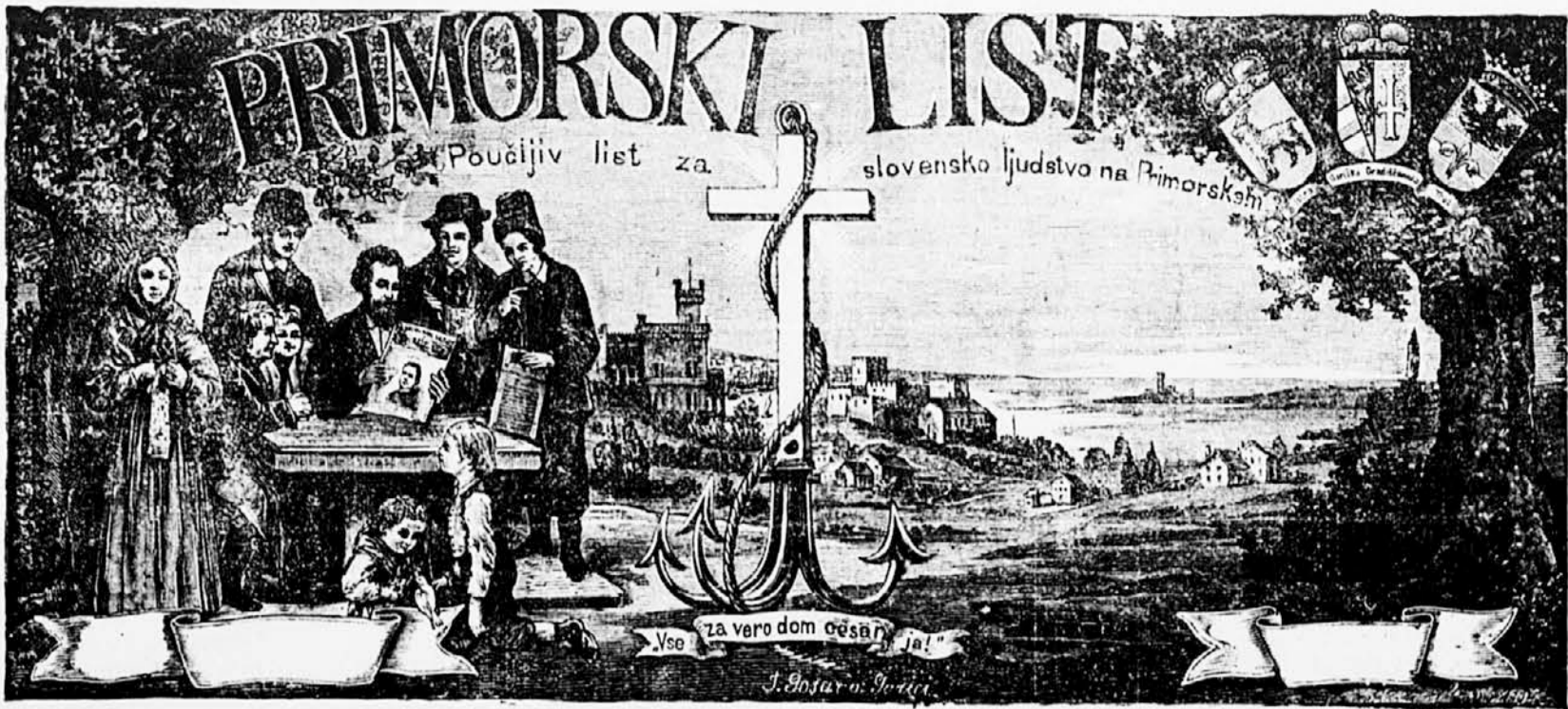

Izhaja vsaki četrtek ob 11. uri dopoldne. Rokopisi se ne vračajo. Ne frankovana pisma se ne sprejemajo.

Cena listu znaša za celo leto 4 krone, za pol leta 2 kroni. Za manj premožne za celo leto 3 krone, za pol leta K 1:50. Za Nemčijo je cena listu 5 K, za druge dežele izven Avstrije 6 K.

Rokopise sprejema uredništvo v Gorici, dvorišče sv. Hilarija št. 7.

Izdajatelj in odgovorni vrednik: Ivan Bajt v Gorici.

Tiska „Narodna tiskarna“ (odgov. J. Marušič) v Gorici.

Naročnino in naznaila sprejema upravništvo v Gorici, Semeniška ulica št. 9. Posamezne številke se prodajajo v tobakarnah v Šolski ulici, Nunski ulici, na Josip Verdievem tekalšču nasproti mestnemu vrtu in na Korenjskem bregu (Riva Corno) št. 14 po 8 vin.

Oglasi in poslanice se računijo po petih vrstah, in sicer: če se tiska enkrat 14 vin., dvakrat 12 vin., trikrat 10 vin. Večkrat po pogodbi.

Za „Slogo“.

V četrtek dne 5. decembra bodo volilni možje kmečkih občin volili šest slovenskih deželnih poslancev: v Gorici dva, v Tominu dva in v Sežani dva. Volitve bodo burne, ker nasproti si bosti stali dve stranki: katoliško-narodna in narodno-napredna ali liberalna. Čim hujši bo boj, tem sijajnejša in slavnejša bo zmaga! Naši volilni možje bodo zbrani pod staro slovensko zastavo: Vse za vero, dom, cesarja. To je sveta in častljiva zastava, pod katero zmagujejo Slovenci od nekdaj. Kakor so nedavno vrli katoliško-narodni možje na Kranjskem pod isto sveto in častljivo zastavo zmagali, tako upamo z Božjo pomočjo za trdno tudi mi. Kvišku, možje-volilci! Pogumno stopite pod to zastavo! V naših vrstah naj ne bo omahljivca ali izdajalca! Niti en glas naj se ne izgubi! Po volitvah bo zavladal mir po goriški deželi, ako vsi enoglasno izvolite katoliško-narodne kandidate. Dovolj nam je škodoval prepir, ki ga je med nami zasedal liberalizem. Napravimo zdaj konec razporu in narodno-naprednemu divjanstvu! Vsi stanovi se zopet zložimo pod edino pravo zastavo: Vse za vero, dom, cesarja!

Možje-volilci! Zdaj imate vi besedo in moč, da odločite. Volite vsi, kakor en mož kandidate, katere vam priporoča „Sloga“:

I. za sodne okraje: Tomin, Bovec, Čerkno, Kobarid:

dr. Anton Gregorčič,

profesor bogoslovja in državni poslanec v Gorici,

Ernest Klavžar,

deželni uradnik v pokoju v Gorici.

Za sodne okraje: Gorica (okolica), Ajdovščina in Kanal:

Ivan Berbuč,

profesor na c. kr. realki v Gorici,

Blazij Grča,

župnik v Šempasu.

LISTEK.

Ključavničar Janko.

(Po nemškem.)

Kedar je stari junak Aleksander, kralj macedonski, daleč tam v Aziji potolkel svoje sovražnike, je rekel ob taki priložnosti: „Kaj porečejo k temu doma moji sosede Atenci? Ko pridem domov, jim pokažem vse dežele, ki sem si je pridobil. Gotovo ne bodo verovali svojim očem“.

Tako ali vsaj podobno je govoril kralj Aleksander pred več nego 2000 leti; in če se je ključavničarju iz Loga prigodilo v tujem svetu kaj izrednega, si je mislil: „Kaj porečejo doma v Logu (to je mala vasica na Slovenskem, ki stoji samo na generalštabni karti), kaj porečejo doma k temu, ko pridem domov v kočiji in s parom konj?“

Prišel je domov s kočijo in s parom, a tega ni slišal, kaj so rekali k temu Ložanje....

Za sodna okraja: Sežana in Komen:

dr. Josip Abram,

odvetnik v Gorici,

Anton Černe,

posestnik in župan v Tomaju.

Rojaki, volilci! Te može vam priporoča društvo „Sloga“ za deželne poslance. V sedanjem boju ne gre za osebe, kajti osebe nastopajo in odstopajo, zdaj gre za celo katoliško-narodno stranko na Goriškem. Ne dajte se begati po raznih napadih na posamezne naše kandidate, ampak pojdite vsi pogumno v boj za „Slogo“ in oddajte svoje glasove za imenovane kandidate, ki bodo resno zastopali kmečke koristi pod stariim geslom:

Vse za vero, dom, cesarja!

Volitve za deželni zbor.

Volilnim možem!

Vsak volilni mož mora se seboj ra volišče prinesiti izkaznico, katero dobi od okrajnega glavarja. Ta izkaznica daje pravo do vstopa v volilni prostor ter velja kot pozivnica, da vsakdo brez drugega vabila pride voliti tisti dan in tisto uro, ki je na izkaznici zapisana. — Opozorjamo volilne može, naj pazijo, da ne izgube izkaznice, ali da jim je kdo ne vzame.

Volilci naj se zberejo nekoliko pred določeno uro v volilnem prostoru, da si izvolijo najprej volilno komisijo, katera izvoli predsednika iz svoje srede. Vsaki volilec mora, ko ga pokličejo, oddati najprej izkaznico in potem imenovati z natančnim zaznamovanjem tisti dve osebi, kateri naj bi bili deželna poslanca.

Veleposestniki, pozor!

Tumovi agenti, ki imajo volilno pravico med veleposestniki, so zasnovali društvo veleposestnikov kot protitežo proti „Slogi“. Med društveniki in v odboru se nahaja tudi kateri naših somišljenikov, ker ne pozna pravega voditelja društva ali ker hoče vedeti, kaj se ondi kuha. Društvo ima dr. Tuma na vrvi

po odbornikih, ki so skoro do zadnjega njegovi zaupniki. Kar sklene izvrševalni odbor napredne stranke gledé veleposestva, to izvršuje odbor rečenega društva. Društvo veleposestnikov je popolno odvisno od dr. Tume.

Izvrševalni odbor napredne stranke je imenoval kot svojega kandidata v veleposestvu Ant. Muho iz Lokev in zahvalo, da je odstopil od kandidature v kraških kmečkih občinah v korist Tumovemu kompanjonu dr. Treotu. Odbor veleposestnikov (ki pripada skoro ves tudi izvrševalnemu odboru) je bil koj pripravljen, da razglasi in priporoči to kandidaturo.

V ta namen je sklicalo društvo shod veleposestnikov, h kateremu so nagnali Tumovi agenti vse svoje pristaje; a bilo je tudi nekaj naših navzočih: skupaj do 30 mož. Temu shodu je Tumov odbor veleposestnikov predlagal sledečo listo: Ant. Jakončič, Ant. Muha, Leopold Bolko. Glavni kandidat, kakor se razume, je bil A. Muha.

J. Živic iz Skopecga, Tumov zaupnik, je dobil nalogo, da zagovarja in priporoča kandidaturo g. Muhe, kar je tudi storil, rekoč, da Kraševci (četudi broječ le 15 volilcev v veleposestvu) želijo svojega zastopnika v osebi g. Muhe, a za druge kandidate da se ne brigajo. In to je govoril oni isti gosp. Živic v navzočnosti onega istega g. Muhe, ki na Krasu na vse kriplje delujeta na to, da bi v kmečkih občinah, kjer odločujejo sami naj-ožji domačini, zmagal Štajerca, s Kranjskega došli liberalni odvetnik, ki niti eno leto ni še v deželi, ki je vpisal svojo hčerko v italijanski šolski oddelek. Kjer imata Živic in Muha, kakor se bahata, mandat v rokah, ga ponujata in ozemcu Štajercu; kjer štejeta med 200 volilci 15 mož, zahtevata mandat za svojca. Take logike je zmožen le dr. Tuma in liberalni g. Muha. Tumovi pristaji med veleposestniki so v resnici sprejeli to kandidaturo, ne oziraje se na opravičene ugovore od strani naših somišljenikov.

Da bi napravili Tumovi agentje še nekoliko več zmešnjave in olajšali gosp. Muhi pot v deželno zbornico, imenovali so še drugega kandidata v osebi gosp.

tisočkrat, se mu je tožilo pri misli, da bode moral meriti odslej nove, ne še pohojene poti. Še en pogled na sveti kraj, in vesela pesmica je pregnala odhajajočemu mladeniču otožne misli.

Od začetka je nahajal le malo dela. Konečno se je odločil, potovati v Italijo; sicer si ni mogel dati natančno računa, ali mu bo na korist. A hotel je obiskati velike ladjarnice in kovačije v pomorskih mestih. Tako je krenil proti Benetkam.

Med potoma zapazil na svojo veliko žalost, da mu obuvalo odpoveduje svojo službo. Ni mu kazalo drugega nego vzeti raztrgane črevlje v roko in bos dalje potovati. Ko so ga nekega dne noge strašno žgale, leže ob robu gozda v travo in zaspil; poprej pa je pri neki kapelici prosil Boga, naj mu pride na pomoč, posebno pa naj mu daruje par lepih črevljev.

Kmalu pride dvanajst črnobradatih mož z zakritimi obrazi iz gozda. Zagledajo spečega rokodelčka, se smejejo in šepetajo: „Temu nimamo kaj vzeti; niti črevljev več nima“. Mlad ropar se priplazi izmed njih do Jankota in vrže njegove

Leopolda Bolkota; a izpustili so iz naše liste g. Klančiča in viteza Tonklija.

Veleposestniki! Držite se tega, za kar so se izrekli Vaši tovariši, ki so katoliškega mišljenja in neodvisni od dr. Tume, na shodu dne 11. t. m. Brda naj imajo svojega zastopnika v osebi g. Ant. Jakončiča, bližnja okolica goriška svojega v osebi g. Ant. Klančiča, vipavska dolina in Tolminko v osebi viteza Tonklija, ki je posestnik na Vipavskem, a rojen na Tolminkem. Gospoda Muho naj volijo njegovi pristaji v kmečkih občinah, ako je res, da imajo večino, in to namesto novodošlega Štajerca dr. Treota.

Kar se tiče g. L. Bolkota, moramo reči, da nimamo nič proti njemu. Na shodu dne 11. nov. se je slišalo tudi njegovo ime; in le radi tega ni bil sprejet v listo, ker so se navzoči izrekli, da naj bi zastopal Vipavsko vitez Tonkli. Če pa bo vitez T. voljen v trgih, kakor se na-dejamo, nimamo nič proti temu, da pride v veleposestvu g. Bolko na njegovo mesto; ali za to je še čas.

Volilci, veleposestniki! Le ne cepiti glasov, da ne pomorete s tem Muhi do zmage. Držite se liste, ki je bila že razglášena, ki nosi naslednja imena: Ant. Jakončič v Gorici, Anton Klančič v Podgori, dr. Josip vitez Tonkli v Gorici.

Vse za vero, dom, cesarja!

Duhovnik naj ostane v cerkvi?

(Iz govora dr. Žitnika v Vipavi.)

Liberalci kričijo: Duhovnik naj ostane v cerkvi, v spovednici in zakristiji, s politiko nima nič opraviti!

Kaj naj rečemo na to? Duhovnik ima pravico in dolžnost vtičati v politiko! Slovenski duhovniki so bili prvi, ki so dramili svoj narod iz političnega spanja in narodne nezavednosti. Vedno so stali in še stojé v prvih vrstah v boju za narodne pravice in za gospodarski razvoj proti raznim neprijateljem. To je njih pravica in dolžnost. Sinovi so priprostelega naroda, v svojih rokah nosijo njegovo srce, z njim čutijo njegovo gorjé in z njim v žalosti pretakajo solze. In te ljubezni do svojega naroda si ne damo odrehati, niti odvzeti od nikogar in ko bi nas še srditeje valjali po blatu. Ali

raztrgane črevlje v globok prepad, kamor ni še nikdar padel črevelj. Nato gredo roparji po cesti, čakaje dobro obloženega poštnega voza. Se samokresi in bodali prisilijo popotnike, izstopiti iz voza in izročiti jim vse, kar je bilo kaj vrednosti. Poštni voznik je bil namreč sporazumljen z roparji; zato je šlo vse tako mirno od rok, kakor bi se šlo za mirno delitevi. Nazadnje stopi še mladi ropar pred popotnika — bil je Anglež — ter mu se silo sezuje črevlje. Potem hiti zopet k spečemu Jankotu, postavi zraven njega lepe črevlje, in za nekaj časa je bilo zopet vse tiho, kot bi se ne bilo godilo nič posebnega.

Janko se prebudi, zagleda lepo obutev, si mane oči. Ko jo primeri, mu stoji dobro kakor nalašč. Hitro ugane: „To mi je postal Bog po angeiu“. — „Kaj bi rekli donia v Logu?“ to je bila druga njegova misel. Bil je poprej vesel in srčan, a sedaj še bolj; mislil je trdno, da mu bo treba samo moliti in spati, pa mu pade vse z nebes. — Vendar ni šlo zmiraj prav tako srečno. (Dalje pride.)

naj slovenski duhovnik, ki ima srce za narod, sedi doma za pečjo, ko vidi, da mu razni volkovi v ovčjih kožah trgajo narod na drobne kosce in ga pripravljajo na politično smrt in gospodarski propad?

Nesramna agitacija.

Kakšnih sredstev so se naši „svobodoljubni“ naprednjaki posluževali pri agitaciji za volitve, naj pričajo ti le slučaj v Renčah:

Goriška slov. posojilnica je poslala nemu volilecu pismo, s katerim mu je žugala, da ako bo volil z narodno-katoliško stranko, bode moral posojilo vrniti v 14 dneh. Mož pa se ni dal ostrašiti. Drugemu ravno tam je pisal znani naprednjak iz V. tako-le: Dragi Pepo! „V soboto 23. t. m. bo pri vas volitev. Pojdite volit tudi Vi in volite za napredno stranko. Ako tega ne storite, bom z Vami drugače postopal. (Volilec je namreč njegov zakupnik). Nobenega se ne bojte, saj volitev je prosta“. Kaj ne, to je logika! Volitev je prosta, pa če ne boste z nami volil, bom z Vami drugače postopal! Tako razumejo liberalci prostost!

Tretjemu je dr. Tuma v svoji pisarnici dal 200 K, ne vem ali kot dar ali kot posojilo, a s pogojem, da bo volil naprednjake.

Četrtega je drugi naprednjak 14 dni pred volitvijo tožil za dano posojilo, ker mu ni hotel obljubiti, da bo volil po njegovih volji. A mož je ostal zvest naši stranki. Drugim so pa drugi grozoviteži pretili s tozbami in jih tako primorali, da so se zdržali volitve. Neverjetno je, kako so nekatere z volišča proč vlekli, da ne bi oddali svojega glasu po svojem prepričanju.

S tako nizkotno agitacijo, na tak podli način so naprednjaki samo v Renčah 10 volilcev deloma prisilili, da so ž njimi volili, deloma pa odvrgli od volitve. Koliko so jih pa za se pridobili z denarjem, z jedajo in pijačo, to vedo vsi, katerim so razmere znane. In pri vsem tem so zmagali nasprotniki le s 4 glasovi večine (25 proti 21). — S tako zmago se pač ne morejo bahati in ponasati.

Volitev na Ponikvah.

Poročevalec z volišča na Št. Viškigori piše v „Pr. Listu“. „Zmagali smo! Naši so vsi 4 volilni možje“. — Na Ponikvah pa smo padli. Dva naprednjaka sta volilna moža. — Dalje piše s Št. Viškogore: „Vi ste jeli posnemati naše sosedne rojake, pogumne Pečane, ki kakor en mož nastopajo združeno proti novodobnemu sovražniku kmeta in cerkve — proti liberalizmu“. Pa vendar smo padli vkljub pečanskim možem! Kako to? vprašate. Odgovor je lahek.

1. Zmagalo je maščevanje znanega ponikovskega „oštrja“ (bivšega župana) nad dvema vikarčkoma — po znanem naprednem geslu: „Vse naj hudič vzame, če moja ne obvelja“. (In ta mož hoče veljati za zavednega katoličana!)

2. Premagalo je zganje ponikovske ljudi, katero je teklo kot voda za napredni denar na „zdravje“ g. Vrtovcu, da bo mogel kmalu nastopiti službo. (Znano je namreč, da je začasno upokojen vsled bolezni v grlu in na pljučih. Menda mu je zdravnik priporočil naše hribe — po katerih je lazil od hiše do hiše — da se spoti.)

3. Zmagalo je obetanje „naprednega“ župana (pozor! cestnega odbornika), da bo Gabršček napravil v Rakovec železnico, da bo delal ta „tolminski kmet“ z mehкими rokami in svitlo kočijo za kmeta. — In ta „kmet kmetov“ privadral je bil tudi na Ponikovsko volišče. Sram ga bodi!

4. Pripomogla je naprednjakom do zmage na Ponikvah, kakor tudi na Grabovem in še v nekaterih krajih brezbriznost nekaterih sijonskih čuvajev...

Zabolelo je vsakega rodoljuba v srce, ko je gledal te nesramnosti. Ali se tako izgojajo značaji? Ali se tako izrežajo možaki-narodnjaki, ki se bodo mogli v bran postaviti zakletima sovražnikoma, Lahu in Nemcu? To ima biti sad naprednih čitalnic, — podivjanje, moralno uničenje našega že tako ubogega ljudstva? Ali se še ne zdramiš ubogi slovenski kmet-trpin? — Vzdrami se, zavedaj se! Pokaži, da ni tvoja poštenost na prodaj za kozarec vina ali „šnopsa“ — pljuni v obraz judežu, ko ti ponuja izdajalni denar! Le tako boš rešen, le tako boš živel! Sicer se pripravil na smrt, na smrt v gospodarskem in verskem življenju.

Tudi naši Ponikovci bi se morali že enkrat zdramiti ter začetni misliti se svojo glavo in otresti se liberalno naprednih zapeljivcev in nesramnih pohujševalcev naše uboge mladine. Končujem z besedami: Možje pečanski, bodite ponesosni! padli smo častno! Nasprotniki so zmagali sramotno! — „Brezšolec“.

E. Klavžar.

Znano je, da je g. E. Klavžar sprejel „Slogin“ program. Kot takega ga je „Sloga“ na željo ljudstva proglasila za deželnozborskega kandidata. — Voditelji narodno-napredne stranke so bili radi tega vsi iz sebe, ker so mu najbolj nasproti. Sklenili so moža vničiti. Grozili so mu osebno in pismeno. Nazadnje so vložili proti njemu neke ovadbe, da bi ga državno pravdnništvo tožilo. Toda tudi nad tem sredstvom so pijančki okolu „Soče“ že obupali, kajti v zadnji številki pišejo: „Možje je obletať že razne c. kr. gospode in celo na državnem pravdništvu je razkazoval svojo šopirnost; vrnil se je radostnih lic... Mi seveda ne bomo zahtevali, da državno pravdnništvo mora spraviti Klavžarja v luknjo, ker bi to britko zadelo tudi nedolžne. Zahtevamo pa, da postavi K. „Sočo“ pred porotnike in ne pozabi na obtožnico.“

Iz teh besedi se jasno vidi, da so pijančki obupali. Revčki pravijo, da ne zahtevajo, da bi drž. pravdnništvo spravilo g. Klavžarja v luknjo, ker se boje za nedolžne. — Nato odgovorjamo: Ni treba nič zahtevati, saj bo že državno pravdnništvo, ne bojte se, storilo svojo dolžnost. Kar se pa tiče druge zahteve, da mora g. Klavžar tožiti, povemo, da se to gotovo zgodi! Temu ne utečete! G. Klavžar v tem slučaju ne bo pozabil na obtožnico. Radovedni smo zdaj, kaj se bodo še vmišlili naprednjaki proti gosp. Klavžarju, da bi vničili moža, kateremu so najbolj nasproti. Rojaki, imejte to pred očmi!

Dr. Abram.

Pred šestimi leti so kraški rodoljubi izdali proglas, v kojem so pozivljali rojake, naj glasujejo pri deželnozborskih volitvah vsi za dr. Abrama. V tem proglasu so pisali o njem med drugim tako-le: „On je naše gore list, uzoren rodoljub, Kraševce stare korenine, preskušani v političnih borbah in poznan kot čisto zlato; je miren in previden sicer, a kadar treba, tudi odločen in nevpogljiv. V deželnozborskem zasedanju l. 1871. je pokazal v borbi za narodno stvar toliko požrtvovalnosti, kolikoršne še nismo do zdaj doživeli pri nobenem drugem izmed naših deželnih poslancev. Dr. Abram je spreten parlamentarec, v deželnem zboru vže dolgo let pravičen in temeljit poročevalec in kot tak vedno iskren zagovornik kraških koristi. Njegova beseda je jako veljavna v deželnem zboru in odboru in zato si štejejo Kraševci lahko v največjo srečo, da imamo tako odličnega zastopnika.“

Te besede polagamo Kraševcem zopet na srce. Ali hočete takega moža zavreči? Ali bi ne bila večna sramota, ako bi takega moža zamenjali z dr. Treom? Razumnike prosimo, naj vendar volilne možje podučijo! Dr. Abram je izjavil posebni deputaciji, da sprejme mandat. Ne dajte se v tem oziru begati!

Izid prvotnih volitev.

V tominskem okraju je zmagala nadalje „Slogina“ stranka: v Šebreljah z 2 vol. m., v Kredu s 3 vol. m., v Sedlu z 2 vol. m., v Breginju z 2 vol. m.

Skupno šteje naša stranka v tominskem okraju 40 volilnih mož. Vseh skupaj je 66. Liberalci jih imajo tedaj le 26.

V goriški okolici smo zmagali nadalje: v Dornbergu s 3 vol. m., v Kanalu z 1 vol. m., v Št. Petru s 3 vol. m., v Solkanu s 5 vol. m., v Gabrijah z 1 vol. m., v Šmarjah z 2 vol. m., v Št. Andrežu s 3 vol. m., v Biljah z 2 vol. m., v Anhovem s 3 vol. m., v Desklah z 2 vol. m., v Kojckem z 9 vol. m., v Opatjenselu s 3 vol. m., na Trnovem z 1 vol. m., v Grgarju s 3 vol. m., v Lokovcu s 3 vol. m., v Gorenji Trebuši z 1 vol. m.

Skupno šteje naša stranka v goriškem okraju 84 volilnih mož, dočim jih liberalna šteje le 37. Vseh volilnih mož je 126. Štiri volijo Furlani v Ločniku.

V sezanskem okraju so za našo stranko voljeni: v Štanjelu 2 vol. m., v Koprivi 1 vol. m., na Vojsčici 1

vol. m., v Brestovici 2 vol. m., v Temnici 2 vol. m., v Škrbini 1 vol. m., v Gorjanskem 2 vol. m., v Velikem Dolu 1 vol. m., v Plavkavici 1 vol. m., v Brjah 1 vol. m., v Gabrovici 1 vol. m., v Tomaju 3 vol. m.

Vseh volilnih mož je na Krasu 58. Volilci na Krasu pa pokažejo dne 5. decembra, da nočejo biti nehvaležni svojemu najboljšemu sinu ter smo prepričani, da se ne bodo dali zavesti v to od nobene strani.

Na ta način zmagamo na celi črti. Pomozi Bog!

Politični pregled.

Seja državnega zbora dne 22. t. m. — Nadaljevala se je razprava o cerkvenih redovih. Slovenski liberalni poslanec dr. Tavčar je v svojem govoru strašno napadal sv. cerkev, samostane in duhovščino. Na koncu so mu čestitali vsenemci in soc. demokrati. S tem je pač jasno ovržena trditev slovenskih liberalcev, da nimata državni in deželni zbor ničesar opraviti se sv. vero!

Seja državnega zbora dne 25. t. m. — Predlog poslanca Eisenkolba in Schumeijerja proti cerkvenim kongregacijam je zbornica odklonila. — Za predlog so glasovali najhujši sovražniki slovanskega imena in pa kranjski liberalni Slovenci.

Italijanski poslanci so zahtevali, da se do ustanovitve italijanskega vseučilišča premestijo ital. paralelke iz Inomosta v Trst.

Sprememba na dalmatinskem namestništvu. — Dalmat. namestnik David je podal ostavko kot civilni guverner Dalmacije in jo je cesar sprejel. Zajedno z Davidom odstopita podpredsednik namestništva Pavieh in dvorni svetnik Nardelli. Civilna uprava se loči od vojaške uprave. Kot Davidov naslednik se imenuje v prvi vrsti l. sekcijski šef v notranjem ministerstvu grof Anton Pace.

Nova ruska železnica. — Rusija bo gradila novo železnico, ki bo velikanskega političnega in kulturnega pomena. Proga bo tekla od Orengrada do Tačkenda v Turkestanu, kjer se bo združila z že obstoječo srednjeazijsko železnico. Dolžina železnice bo 1880 km. S tem bo cela Azija zvezana z Rusijo.

Novice.

Milostni knez-škof ljubljanski Anton Bonav. Jeglič je včeraj bil gost Nj. eminece kardinala.

Avstrijski škofje so izdali skupen pastirski list, v katerem svaré pred pogubnostjo agitacije: Proč od Rima. Svaré tudi pred nesrečnim narodnostnim razporom ter priporočajo složno sodelovanje na polju avstrijsko-katoliškega domoljubja.

Razpisana je župnija in dekanija v Št. Petru pri Gorici. Prosilci se morajo oglasiti do 17. dec. t. l.

Deželnozborske volitve v Istri. — V Moščenicah se nenađejano zmagali Lah. Občina Klaneč je volila 5 narodnih mož, Materija 11, Milje 9, Dolina 9, Marezige 6, Korte 1, Dekani 12, Buzet 26. Istotako so na Krku, Dobinj, Dubašnica in Omišelj enoglasno volile hrvatske volilne možje. Lah so zmagali v Kanfanaru z enim glasom večine. (En slovenski volilni mož je vendarle izvoljen, ker so tri nasprotne glasovnice nosile tudi njegovo ime), v Oprtlju, na Poreščini, Sanvinčenti in na Poljanščini.

Slovensko vseučilišče. — Ljubljansko meščanstvo priredi v nedeljo, dne 1. decembra t. l. ob pol 11 uri dopoldne v veliki dvorani „mestnega doma“ velik javen shod, na katerem hoče krepko zahtevati ustanovitve slovenskega vseučilišča v Ljubljani. Gotovo je, da bo ta shod največjega pomena za celo Slovenijo in za to apelujemo na narodno zavest svojih cenjenih čitateljev, da pokažejo tudi oni na ta ali oni način, kako živo čutijo potrebo po slovenskem vseučilišču ter da ta shod ljubljanskega meščanstva vsaj pozdravijo ter dajo tako duška svojemu prepričanju in s tem dejansko osvedočijo, koliko resnice je na „imenitnih“ poročilih Italijanov, ki s tem utemeljujejo zahtevo po ital. vseučilišču v Trstu, da pravijo, da je slovansko naše Primorje laška posest.

V nedeljo priredi tudi društvo „Edinost“ v Trstu v telovadnici tržaškega „Sokola“ v ta namen javen shod.

† **Franc Kalister**, slovenski rodoljub in mecen v Trstu je umrl včeraj za pljučnico. Svetila mu večna luč!

Gosp. dr. A. Stangerja, župana Volosko-Opatije je Njeg. Velič. kralj grški odlikoval z vitežkim redom sv. Salvatorja. Čestitamo.

V **Pevni** priredi dne 1. dec. t. l. solska mladina veselico v spomin 25-letnice ustanovitvenja pevmske ljudske solce.

Poročil se je 28. t. m. v farni cerkvi pri Sv. Luciji na Mostu gosp. Oldrih František Vasyka, c. kr. gozdni komisar v Tolminu, rod. iz Plzna na Českem, z gospico Aurelijo, Marijo, Jozefo Kovačić od Sv. Lucije. Mlademu paru naše častitke.

Hudo opekl se je včeraj 2 in pol letni Alojzij Pavlin, stanujoč na cesti, ki pelje na novo pokopališče. Mati šla je po opravkih in pustila doma otroke, naročivša 13-letnemu sinu, da jih varuje. Ko se je ta za hip odstranil iz kuhinje, splezal je 2 in pol letni Alojzij na ognjišče, in jel brskati po ognju; pri tej priliki se mu je vnela obleka in se je tako hudo opeknel da so ga morali prenesti v bolnišnico, kjer je drugi dan umrl.

C. kr. kmetijsko društvo v Gorici, je imelo v sredo dne 20. t. m. napovedani občni zbor. Slovenski člani so podali pred začetkom zborovanja protest proti veljavnosti zbora in dotičnih sklepov, ker niso bile povabljene davčne občine, ktere so med člani vpisane ter redno opravljajo svoje dolžnosti. Pri vsem tem so italijanski člani zborovali in izvolili dr. viteza Pajerja društvenim predsednikom. — Naši člani pa vložijo proti tej volitvi utok na namestništvo ker odkreajo nezakonito sklicanemu zboru vsako pravico glasovanja in sklepanja.

Podkupovanje volilnih mož. — Ker so naprednjaki pri prvotnih volitvah propali, hočejo si zdaj pomagati z denarjem. Da bi kdo izmed naših volilnih mož ne prišel v veliko nesrečo, opozarjamo tukaj na dostavek k št. 276. kaz. zakona.

Varstvo za izvrševanje političnih pravic. — Zakon 17. dec. 1862. št. 8. drž. zakon. l. 1863.

Člen VI. 5. Kupovanje ali prodajanje volilnih glasov more biti tudi v tem, da kdo (zaradi sklenjene pogodbe) ne odda glasu, ali da se zdrži volitve. (Odl. 3. febr. 1873 št. 11925).

6. Bistvo tega prestopka je hudo delstvo, storjeno s podkupitvijo; opira se torej na podelitev ali obljubo gmotnega (materijalnega) dobička (Odl. 2. maja 1890 št. 1420).

7. Za kupovanje volilnih glasov se šteje tudi zagotovilo, da bo mogel kdo uživati polje kot odškodnino za glas, oddani na korist določene osebe, ali za to, da se kdo zdrži volitve. (Odl. 11. sept. 1880 št. 6467).

10. Kaznjivo je že, če se kupi en sam glas. (Odl. 1. apr. 1881. št. 13287).

11. Kaznjivost nastane že s tem, da se je sklenil kup ali prodaja; na to se ne gleda, ali se je dosegel zaželeni uspeh ali ne. (Odl. 5. marc. 1887 št. 14443).

12. Kazen, zažugana v tem VI. členu nastopi tudi takrat, če je bil prodajalec glasu namenjen itak že pred pogodbo s kupcem, da hoče izvršiti volilno pravico v zmislu kupca. Odl. 28. sept. 1889. št. 4718).

13. Kupčija z glasom je kaznjiva tudi, če se pozneje kupljen glas ni oddal, kakor je bilo sklenjeno med pogodnikom (Odl. 25. sept. 1882. št. 5873.)

20. Če kdo poskuša kupovati ali prodajati volilni glas, kaznuje se ta prestopok po splošnih pravilih kaz. zak.

Odmev na srdite napade. — Ko sem se šolal na ljubljanskem gimnaziju, smo nekaj razposajeni četrtolke vpriporili velik ropot med predavanjem pokojnega profesorja Pogorelca; po študentsko povedano, smo ga prav hrupno „ausstampali“. Stari Pogorelec se ni zganil; sredi odra je stal, roki si mel in nas mirno opazoval. Ko je slednjič ponehal ropot, potegnil je debelo prežo tobaka v nosnici, pobrisal se z ruto pod nosom in nam povedal to-le: „Mlad fantič sem nekaj prišel na ljubljansko strelišče. Tam je bil strop in so bile vse stene založene z raznovrstnimi tarčami. Med vsemi me je najbolj mikala ena, prav čedno naslikana: Na nebu je mirno plaval

bledi mesec v podobi okroglega človeškega obraza. Spodej na zemlji pa so bile naslikane tri živali: volk, pes in mačka, ki so se v divjem srdcu z odprtimi gobci zaganjale proti mesecu. Iz ust tega so proti živalim štrlele te-le besede: „Tulite, lajajte, mijaukajte, mene vendar ne zganete iz mojega tira!“ „Pobči“, tako je končal modri pedagog svojo pripovedko, „le tulite, lajajte, mijaukajte, mene nikdar ne zmaknete iz mojega tira“, in na to je mirno nadaljeval svoje predavanje, kakor bi se ne bilo prav nič zgodilo. In prav tako kličem tudi jaz danes „Sočim“ patronom in njihovim pomagačem: „Tulite, lajajte, mijaukajte in besnite proti meni, kolikor in dokler vam je ljubo, in kogar vaše besno ropotanje prepriča, naj gre za vami; jaz se ne upognem vašemu terorizmu po nobeni ceni.“

Zdaj udrihate vi po meni brez vsega usmiljenja in kakor pravite, ne poznate za me nobenega pardona več. Le! Meni pa se vnema v prsih trdno zaupanje, da bodo ti udarci slednjič tudi Vas boleli. V Gorici, 22. novembra 1901.

E. Klavžar.

Iz Kamenj poroča zadnja številka „Soče“, da se je pred g. komisarjem slovesno potrdilo, da je g. E. Klavžar oškodoval kamensko občino pred leti za 60-100 K. To vest so potrdili 4 možje s svojimi podpisi.

Mi pa smo pooblašteni, objaviti, da je g. Klavžar kamensko občino pri raznih prilikah podpiral, a nikdar ne oškodoval. Če je torej res, da so oni 4 možje kaj takega potrdili pred g. komisarjem — in to se poizve po zanesljivem potu — bodo radi obrekovanja odgovarjali, ne morda pred porotniki, ampak pred c. kr. kazensko sodnijo. Toliko za danes.

Volilni maneuver. — „Soča“ in „Primorec“ poročata zaporedoma o novih točkah proti g. E. Klavžarju. Cenjene rojake prosimo, naj tem poročilom nič ne verujejo, ker je vse le volilni maneuver. Ko bi hotel biti g. E. Klavžar z naprednjaki, bi ga povzdigovali v nebesa, kakor so ga že!

Iz Kanala. — (Volilna bitka). Dne 21. t. m. od 3. do 4. ure popoldne so se vršile tu prvotne volitve. Volilci, možje, ki se ne marajo več klanjati Zegini vsemogočnosti, so se odločili proti pričakovanju za „Slogo“. Čast jim! Se vé da k temu ni malo pripomogel izostali presižji trg vsled Zegine popustljivosti. Ko so naprednjaki spoznali, da jim huda préde in so se bali propasti, tedaj so začeli kar odpovedovati na volišču pravico do volitve, dasi so jim prej vročili vabilo za volitev in so bili tudi vsestranski opravičeni voliti; a ker so hoteli voliti za „Slogo“, so jim nekateri mogočnejši odrekli to pravico. Ta vnebovpijoča krivica je provzročila hud odpor od strani „Sloginih“ mož. Naposled so naši vendar odnehali in tako so stvar pomešali, da so izvoljeni 3 naprednjaki in 1 naše stranke in sicer z 1 glasom večine. — Ako bi se pa z volilci ne bilo tako nepostavno ravnalo in tako čudno agitiralo, bi bili prodrli vsi 4 možje narodno-katoliške stranke. — Kakor pričujo te vrstice, ni tudi Kanal več takó mogočna trdnjava judovskega liberalizma, kakor se je sodilo. Nasprotno! Tu imamo verno, pobožno ljudstvo, katero so doslej nekateri liberalci izkoriščali v svoje namene. A sedaj se jim odpirajo oči! Le vrlo napreji! Led je prebit! Le resnica je večna, laž pa — ima kratke noge.

Iz Pliskovice. — Dne 22. t. m. imeli smo volitve. Proti vsej agitaciji g. učitelja in njegovih pristašev smo vendar zmagali sijajno.

Deskle. — Pri volitvah 23. nov. sta bila v Desklah izvoljena soglasno, brez boja, tukajšnji poverjenik „Sloge“ in g. Josip Kralj iz Poljčavega, ki je tudi za „Slogo“ in mir v deželi. Glasove je oddalo 26 volilcev, iz gor. in dol. konca občine združenih. Mir hočemo imeti! Zakaj ne pristopijo tudi učitelji k društvu „Sloga“, kjer so zastopani vsi stanovi naše dežele?

Naznanja se nam tudi, da je g. M. Zoga iz Kanala hotel imeti dne 23. t. m. shod v Desklah od 9. do 10. ure po noči. Shod se je popolnoma ponesrečil. O tem nekoliko prihodnjič!

Livek 14. novembra 1901. — Dne 20. t. m. vršila se je pri nas volitev enega volilnega moža. Mi smo sicer padli, a padli smo častno. Mi smo dobili 10 glasov, nasprotni „Drejac“ 12 glasov.

General Kramar zapovedal je 19. t. m. zvečer tominskega „furmana Čarga“ da naj se nemudoma poda na Livek. Povelje svojega generala je pokorni in „intelektelni“ (!!) Čarga hitro izvršil. Ob 11. uri ponoči bil je že na svojem rojstnem domu pri „Krocu na Livku“. Podal se je po kratkem odpočitku po vaseh (tukajšne raztrešene občine in volilce klical, naj nemudoma ustanejo, ker ima važne reči z njimi govoriti. Nekteri so ga ubogali, drugi pametni pa ne, ker prav dobro poznajo „Krocovega Jakoba“. Pri vsem tem, da je bil v petem gimn. razredu, ostal je le navaden „furman“.

Okoli 10. ure predpoldne prikoral je na Livek tudi kobarški kotlar. Govorilo se je, da je prišel krave kupovati a je baje kupil po jako nizki ceni nekaj „koštrunov“.

Nazadnje videli smo tukaj tudi nekdanjega zdražbarskega učitelja na Livku, predobro znano burjo. Ta je hodil okoli volilcev, pa brez uspeha; le neki omahljivec mu je šel na limanice in tako pokazal svojo pravo barvo.

Enega našega volilca so pa nepoklicani zdražbarji zadržali, da se ni mogel udeležiti volitve. Naprednjaki hočejo le za se imeti svobodo, a druge bi radi obdržali v sužnosti. Tudi naše dobro ljudstvo je začelo spoznavati, da po tej poti ni mogoče naprej.

V Biljah so imeli pret. soboto volitve volilni mož za dež. zbor ter je zmaga naša; po tej volitvi je bila volitev županstva; izvoljen je bil za župana g. Janez Silič.

Grahovo. — Naznanjam vam, da smo v volilni borbi dne 16. t. m. sicer propadli, toda častno, ker nasprotniki so imeli le dva glasova večine. Naprednjaki so sleparili na vse načine ter motili naše, da niso oddali glasov. Na nepošten način so si pridobili sedem glasov. Kljub temu se je naša stranka dobro pokazala. K temu je največ pripomogel č. g. Ivan Kovarčič, vikar v Stržišču. Mnogim je prihod zabranila povodjenj, ki je bila velika, kakor že dvajset let ne. Naš očka-župan si je možno prizadeval, da je zmagala napredna stranka. O tem več o priliki!

Se nekaj! Po končani volitvi so pri županu zgradili prižnico, s katere sta narodna „misijonarja“ iz Tmina, Oskar Gabršček in Vrtovec, oznanjevala svoj nauk. Začrtano ljudstvo pa je ploskalo, da je bilo veselje.

Drug dopisnik nam piše, da je laž, kar je pisala „Soča“ o nesreči na dan grahovske volitve, da je namreč v tonil voznik, ki je šel po g. župnika v Podbrdo. Dotični voznik je šel po naprednega krcmarja Muha! G. nunc v Podbrdu ni tedaj prav nič kriv velike nesreče! Čitatelji naj iz tega spoznajo, kako pijančki okolu „Soča“ lažejo!

Volitev v Kredu.

Nič nam ne morejo!
Nar. pesem.

Hej! to je bilo veselo črez in črez! Pomislite, g. urednik, mi zabiti kotarji smo doživeli tako čast, da so nas kar snubili kot grofje umazano tlačansko dekle! Ej, ne velja! rekli smo. Pojde, in zares je slo, brez grofovskih obljub, pijač, brez grofovskih groženj — podlih nasiljev!

Tako le je bilo! Na dan volitev za deželni zbor v Kredu so videli ljudje na krcmi pri Kuzmu (Huzmu) v Borjani ob 10. zjutraj Kramarjevega zeta (Turjana iz Kobarida). Borjanci so v potu svojega obraza tačas seno vozili sé Stola. Turjan je na krcmi pri Kuzmu, ko so okoli poludne dohajali naši kmetje, plačeval piti, govoril in klobasal po Gabrščekovo črez katol. stranko. Hej! Mi gremo naprej! Ob 1. popoldne so šli Borjanci v Kred volit. Turjan (Kramarjev zet) je obljubil Borjancu (po domače Hrastu h. št. 33) par dobrih izvrstnih čevljev, ki bodo držali za celo večnost. Hrast je šel volit za nas in prihodnje čevlje vrgel v Neđižo. Mi smo Borjanci!

Na volitvi pri županu v Kredu! — Peklo jih je brezverce od kraja vže! Mišela mišela iz Starega sela je obupal. Rekel je, da zmagajo — nu, nu, črni! Poslal pa je vendar v Staro selo po volilce. Neki volilec v Starem selu je pokrival streho, moral je streho pustiti — in iti za onimi, ki nahujskani strehe kralu ne bodo imeli! Drug iz Starega sela je bil v hosti. Mišela je poslal ponj, ki sam nema več gosta (v krcmi). Pri volitvi je bil za advokata nekdanji župan in sedanjí poštar pri Robu g. J. Volarič. — Tako vneto je zagovarjal „pravice“ nerodno napredne stranke, da

mu je g. komisar dr. Vintschgau obljubil, da ga pošlje iz volilne sobe. Gosp. Volarič je tudi, kot slišimo, vložil pritožbo proti naši zmagi!

Ta pritožba je smešna. Naj nikar ne misli g. Volarič, da so ces. kr. oblastva tako enostranska, da bodo poslušala glas bivšega župana, kateremu je moral popraviti račun sam deželni računar, hoj! g. Kavčič! Ta g. Volarič je pravil na volitvi: „za ušveca ste me deli“, ko je bila zmaga kat. napredne stranke, je sikal s „podrepaniki“!

(Dalje prih.)

Iz Kobarida. — Volilna borba je v našem okraju končana. Kat. nar. stranka je zmaga la z veliko večino 13 mož, med tem ko šteje liberalna stranka v našem okraju le 4 možje. In še te 4 možje si je pridobila v štirih občinah, v vsaki občini po enega.

Po dva pa po tri
Odnegli smo mi!

V občini Sužid-Svinjo (1 voliven mož) smo padli po izneverjenju ključarja na Svinem, Franca Melana, in ključarja v Sužidu, Janeza Kurinčiča. Izdajajem sramota! Nekaj mož so Kobaridci zadržali. Sužidci so se po večini dobro držali. Slava jim!

Na Iderskem (1 voliven mož) je pripomogel liberalcem, ali prav za prav, samemu sebi do zmage napredno-udani župan, Auton Manfreda. A kljub spletkarenju županovemu bi bila prodrila naša stranka, ako bi bili vsi naši možje složno nastopili. Pozor torej v prihodnje!

To so pridobitve liberalne stranke na Kobariskem.

Kat. nar. stranka pa je zmaga la v Kredu (3 možje), v Sedlu (2 moža), v Breginju (3 možje), na Libušnjem (3 možje), na Drenčici (2 moža, izvoljena enoglasno).

Te številke govore jasno, da liberalizem ni našel rodovitnih tal v kobariskem okraju. Izvoljeni možje bodo tudi v Tolminu govorili liberalizmu glasno obsojdo, govorili bodo nagrobnico liberalnim kandidatom.

Da, možje! stojte neustrašeno! Naj vas ne gane nobena grožnja, nobena obljuba! Z odločnostjo in neustrašenostjo pokazite, kako visoko stojite nad liberalnimi-prodanimi dušami! Dan 5. decembra bodi dan zmage nad izdajko liberalno stranko, dan zmage nad grobokopi slov. naroda. Torej v Tolmin — po zmago!

Dutovlje. — Tukajšnje ljudstvo je jako razburil dopisnik „Soče“ od dne 19. nov. t. l. št. 134, ki je tako nedostojno napal osebo tukajšnjega duhovnika. Volilci tudi obzalujejo svojo zmot, temveč, ker se njih voditelji hvalijo, da jih imajo na vrvič, in da so ob času volitve le njih orodje. Dopisnik „Soče“ se sicer ni pokazal v pravi luči, a vendar nam je dobro znana oseba. Podrobno njegove osebe ne bom opisoval, ker temu bi ne zadostovala cela knjiga, le to mu bodi povedano, da se vtegnemo z njim sniti pri Filipih, in da zasluge, da je tukaj zmaga la napredna stranka, ni pripisovati onim trem, ki jih nazivlje rodoljube, ampak denarju in pijači. Kdo more reči, da ni to res? Glede tega se je pred nekaj meseci obravnavalo v Sežani pri okrajni sodnji, kar je dopisniku „Soče“ dobro znano. Povedano bodi tudi, da so oni rodoljubi, katere dopisnik v „Soči“ imenuje, njegovi največi nasprotniki, le ob času volitve se z njim sprjaznijo kakor Pilat in Herod, ker jim sline cede po denarju. Ob času volitev se njegoví loveci klatijo po bližnjih občinah in volilce zapeljujejo. Gospodu dopisniku „Soče“ in njegovim rodoljubom bodi povedano, da neozdravljive bolezni ne ozdravi niti reka Jordan. Čim bolj bodo v „Sočo“ zahajali, tem bolj se jim bo bolezen hujšala.

V sedajnem času „Soča“ in „Primorec“ hudo napadata osebo v pokojnega deželnega uradnika gospoda Klavžarja češ, da je stranke goljufal. Kdor pa pozna osebo g. Klavžarja in kdor je z njim kaj občeval ob času, ko je bil v deželni hiši uradnik, ve, da je to le grdo obrekovanje. Gospod Klavžar je bil kot deželni uradnik goriški deželni sreča. Evo, en sam dokaz! Pred štirinajstimi leti je bila tukajšnja občina v pravnem sporu z neko občino radi plačila 1600 kron; kateri znesek se je imelo plačati v tržaško bolnišnico za stroške povzročene od pokoj. Josipa Ženka. Pravda je bila v tem, da se je nasprotna občina sklicevala na to, da je zadobil pokoj. J. Ž. v tukajšnji občini domovinsko pravico v zmyslu domovinske postave od leta 1862. Tukajšnja občina ni podala

tehtnih dokazov, da ni stalno prebival pok. J. Ženko v tukajšnji občini ter je bila obsojena plačati v tržaško bolnico 1600 kron. Slednjič se je obrnila do g. Klavžarja, tedajnega deželnega uradnika. Z njegovim modrim nasvetom se je dokazalo, da nasprotna občina tudi ni postavno postopala in se je doseglo, da je morala vsaka občina plačati polovico bolnišničnih stroškov. G. Klavžar je torej pridobil naši občini 800 kron.

Gospod dopisnik „Soče“ in njegovi pristaši naj svetujejo tukajšnemu županstvu, oziroma starasinstvu, da se s temi 800 K, ki jih je g. Klavžar naši občini z modrim nasvetom pridobil, popravi zane-marjena klapnija in sezida potrebni hlev.

Telegrami iz Velikih Zabelj.

1. Naš „Fišter“, volilni mož narodno-napredne stranke, pojde volit narodno-naprednega kandidata v deželni zbor o svetem Krkoletu, ki ga ni po zimi ne po letu.

2. Narodno-naprednemu oznanjevalcu Tumovega evangelija učitelju Vugi, se je v sv. Križu 20. t. m. izpodrsnilo. Padel je nevarno...

3. Našega g. „grofa“ je mrzlica v sv. Križu dne 20. t. m. hudo tresla.

Agitacija z „goriško ljudsko posojilnico“ in „trgovsko-obrtno zadružno“. — Narodno-napredna stranka si je pri sedanji volilni borbi res priborila nekaj glasov, toda smelo trdimo, da bi se ne bila pridobila niti ene tretjine teh glasov, ako bi ne imela v rokah omenjenih denarnih zavodov. Od vseh strani nam zdaj poročajo, kako nesramno in celo grozovito so agitirali njeni zaupniki s tema denarnima zavodoma.

Slovensko ljudstvo zabito?

Dr. Tavčar se je drznil dne 22. t. m. v državnem zboru v pričlo zastopnikov vseh avstrijskih narodov izgovoriti te besede: „Slovenski narod je strašno zabit in je zaostal za celo stoletje.“ Tako je govoril dr. Tavčar radi tega, ker je njega in njegovo stranko ljudstvo pri zadnjih deželnozbornih volitvah prezlo.

Proti tem besedam voditelja slovenskih liberalcev protestujejo vsi slovenski časopisi. Naše ljudstvo ni zabito, ni zaostalo za stoletje, ampak je samo revno zaradi neugodnih gospodarskih in narodnostnih razmer. V nobenem narodu se toliko ne čita, kakor v našem; v nobenem narodu ne študira toliko odstotkov mladine, kakor v našem. Družba sv. Mohorja, razširjanje poučnih in zabavnih spisov, premnogo društev nam kaže, kako izobraženo je naše ljudstvo. Zato slovesno protestujemo proti sramotilnim besedam dr. Tavčarja, da naše ljudstvo je zabito!

Ob enem pa tudi slovesno protestujemo proti temu, da se naš državni poslanec Oskar Gabršček druží s takimi ljudmi, kakor je dr. Tavčar.

Med Volčami in Čiginjem se je na državni cesti našla dne 29. sept. zvečer ustrojena telečja koža. Kdor jo je izgubil, naj se oglasi v našem upravništvu.

Drugi natis prvega dela „Cecilije“ je preskrbela družba sv. Mohorja v Celovcu. Opozarjamo na to delo cenjene organiste.

Listnica. Spis: „Plemenito delo“ prejeli. Objavimo, ko nam sporočite svoje ime.

Socijalne drobtini.

O zasebni lasti. — 13. Kako si človek pridobiva last? To je velevažno vprašanje, ki se nam samo vsiljuje.

Premišljujmo najprej, kako si človek pridobiva last glede onih stvari, ki niso še nikomur lastne? Vpraša se zlasti, kako so si ljudje pridobivali last v prvih časih, ko zemlja ni bila še razdeljena, ko sploh nobena stvar ni bila še komu lastna.

Če je dokazano, da ima človek vrojeno pravo pridobivati si last, je vsakemu takoj jasno, da si jo more pridobivati le z izvrševanjem tega prava. V čem pa obstaja izvrševanje tega prava? Na vsak način v delovanju, s katerim človek dotično stvar sebi pridruži in sicer pridruži tako, da se jasno vidi, da so drugi od nje posesti izključeni. To pridruženje se lahko izvrši ali fizično t. j. v pravem pomenu besede n. pr. ako kdo drva spravi iz gozda v svojo hišo ali pa moralno t. j. s tako določenimi in očividnimi znamenji, da vsakdo lahko spozna, da se je pridruženje dotične stvari izvršilo in da so drugi izključeni, na pr.

ako kdo nekaj njih okoli svojega bivališča omeji ali ogradi. Pridruženje samo v mislih in željah ne zadostuje.

Nekateri mislijo, da se to pridruženje ali zasedenje more izvršiti edino le s pravim delom t. j. z delom, ki pretvarja, predeluje in obdeluje surovine in druge stvari ali vsaj z delom, ki je združeno z naporom. To pa je očitno krivo z ozirom na one stvari, ki doslej še ne pripadajo nobenemu. Take stvari si človek lahko pridruži tudi brez pretvarjajočega dela in brez napora.

Za kratek čas.

Skrit opomin. — Neveren gospod je ležal na smrtni postelji. Pokliče k sebi svojega zvestega kočijaža in mu reče: „Glej Janko, sedaj moram veliko, veliko dalje potovati, kakor sem se kedaj vozil“. Janko: „Ne skrbite, gospod, vedno pojde navzdol, ako ne krenete na drugo pot, dokler je še čas“.

Narodni pregovori in izreki. — (Nabral J. Volkov).

Le en čas je vsaka pesem lepa.
Stroba se mu je zažgala nad glavo.
Vsaka biljka nekaj drži.
Vali greh na tuja pleča.
Solnce mu je obrnilo hrbet.
Naletel je na trdo kost.
Zvezda se mu je utrnila.

(Dalje prih.)

„Krojaška zadruga“

vpisana zadruga z omejeno zavezo
v Gorici.

Gospodsk. ulica hiš. št. 7.

VELIKA ZALOGA

vsakovrstnega manufakturnega blaga za ženske in moške obleke, za vsak stan in vsak letni čas v največji izber, kakor: sukno, platno, prlenino, Chiffon, oksfort, srovice, vsakovrstne preproge, zavese, namizne prte; nadalje vsakovrstno perilo, srajce, Jäger itd. itd.

Vse po najnižjih cenah.

Cene so stalne brez pogajanja.

St. 1445

Op.

Razglas.

Naznanja se, da

JAVNA DRAŽBA

zastavil III. četrtletja t. j. mesecev julija, avgusta in septembra 1900.

začne v ponedeljek 9. decembra 1901. ter se bo nadaljevala naslednje četrtke in ponedeljke.

Od ravnateljstva zastavljalnice in ž njo združene hranilnice. V Gorici, 8. novembra 1901.

Tvrdba

Konjedic & Zajec

v Gorici pred nadškofijo št. 5
priporoča svojo bogato zalogo: najboljšega štajerskega železa, železne, pocinkane, pocinjene in cinkaste ploščevine.

Okove za pohištvo, stavbe, vodne žage, vse potrebščine za obrtnike, kmetijstvo, sadjarstvo, vinogradnike za jesensko in zimsko dobo.

Nagrobne križe, peči, štedilna ognjišča, cevi, predpečnike.

Stavbeniki pozor!

Vedno sveži Portland in Roman cement. Edina zaloga železnih nosilcev (traverz), cevi za stranišča z vsemi pripravami.

Anton For.

klobučar in gostilničar v Semenški ulici, ima bogato zalogo raznovrstnih klobukov in toči v svoji krēmi pristna domača vina ter postreže tudi, z jako ukusnimi jedili. Postrežba in cene jako solidne.

Lekarna

Cristofoletti v Gorici

Prave in edine žel. kapljice z znamko sv. Antona Padovanskega.

Zdravilna moč teh kapljic je neprekosljiva. — Te kapljice uredijo redno prebavljanje, če se jih dvakrat na dan po jedno žličico popije. — Okrepé želodec, storé, da s gine v kratkem času omotica in životna lénost (mrtvost). Te kapljice tudi storé, da človek raje jé.

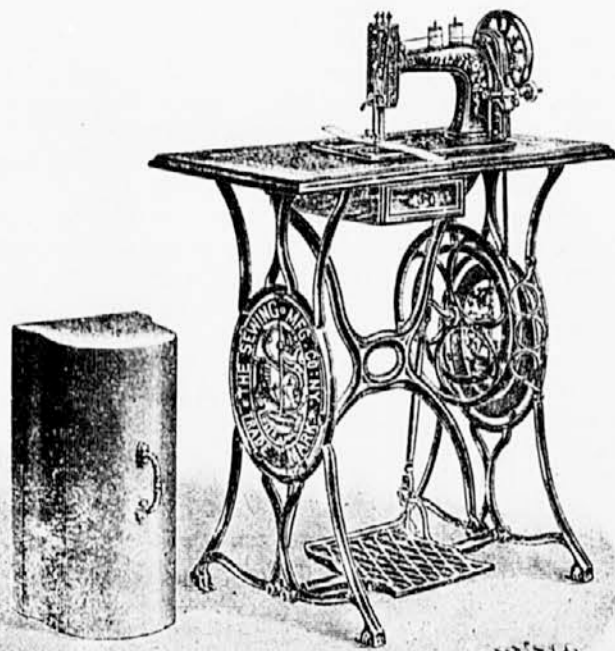
Cena steklenici 60 vin.

Prodajajo se v vseh glavnih lekarnah na svetu. Za naročitev in pošiljatve pa jedino le v lekarni

CRISTOFOLETTI
v Gorici.

Saunig & Dekleva

v Gorici.

Prva slovenska zaloga vsakovrstnih šivalnih in vezajnih strojev (Stickeremaschinen), kakor tudi dvokoles ter samokresov v ulici Municipijo št. 1.

Lastna mehanična delavnica in popravilnica šivalnih strojev, dvokoles v Nunski ulici hiš. št. 16.

Šivalne stroje se jamči za pet let.

Pred konkurencijo nič strahu!!!

Jakob Šuligoj

urar v Gorici,

Gospodsk. ulica hiš. št. 25,

priporoča svojo

prvo slov.

urarsko

delavnico

in popravilnico

ter zalogo ur

vseh vrst in

kakovostij, na

dalje raznovrstne šivalne

stroje najnovejših sistemov

in najboljše kakovosti,

vse po zmernih cenah. — Vsako

popravo je jamči edno leto, šivalne

stroje za pet let.

Karol Draščik,

pekovski mojster na Kornu v Gorici

odlikovan z častno diplomom najvišjega priznanja jubilejne razstave na Dunaju l. 1898.

in v Gorici na razstavi l. 1900 s zlato svetlinjo izvršuje naročila vsakovrstnega pečiva, tudi najfinejšega, za nove maše in godove, kolače za birmo in poroke itd.

Vsa naročila izvršuje točno in natančno po želji gospodov naročnikov. — Priporoča se za nje svojim rojakom v mestu in na deželi najuljudnejše.

Cotič Peter

čevljar

v Gosposki ulici hiš. št. 14

(tik zaloge pohištva g. Breščaka)

sprejema naročila vsakovrstnih čevljev bodisi finega ali navadnega izdelka po ugodnih cenah.

Anton Pucelj

brivec,

priporoča p. n. občinstvu svoji brivnici na Jrvniku in v Stolni ulici nasproti trgovini Draščekovi.

Najboljša krma za živino je

KOKOVA ZMES

katera se sedaj rabi kot hrana za živino in zlasti za isto, ki daje mleko, potrjeno od

prof. dr. Potta

v Monakovem (Bavarsko).

Dobiva se na prodaj edino pri trgovcu

Josipu Komelu,

ulica proti Soškemu mostu št. 67 (prej K. Sirk) in podružnici v Stolni ulici št. 4.

Uzorec z navodili se razpošilja brezplačno.

Čebelno-voščene sveče

kilg. po 4-90 K

Za pristnost jamčim z 2000 K

Priporočam se prečastiti duhovščini, slavnemu p. n. občinstvu. Sveče za pogrebe po zelo nizki ceni. Med pitanec in navadni po zelo nizki ceni. Z odličnim spoštovanjem

J. Kopač,

svečar v Gorici, ulica sv. Antona 7.

Krojaška mojstra
Čufer & Bajt
v Gorici, ulica sv. Antona št. 7
v hiši g. J. Kopača pri okr. sodniji, izdelujeta vsakovrstne obleke za moške po meri, bodisi fine ali pa priproste.
Priporočata se svojim rojakom v Gorici in na deželi, posebno pa č. duhovščini in učencem srednjih in ljudskih šol za obilna naročila.

Podpisana naznanjata slavnemu občinstvu, da sta prevzela na svojo roko

mlin v Prvačini,

ter zagotavlja, da bosta vedno skrbela za točno in pošteno postrežbo.

Imata tudi hleve za živino. Cenjenim družinam se zastorej prav topla priporočata

Frančeškin & Cjan.

Novo kleparsko delavnico je otvoril

Anton Oblak

v ulici Vetturini h. št. 4.

Izdeluje žlebe za stavbe, cevi za vodo, vse kuhinjske priprave itd. — Prevzema v popravilo vse kleparske izdelke.

Postrežba točna. — Cene zmerne.

Priporoča se topla svojim rojakom v mestu in na dežali.

Anton Kuštrin

v Gosposki ulici h. št. 25, (v lastni hiši)

priporoča častiti duhovščini in slavnemu občinstvu v mestu in na deželi svojo trgovino jedilnega blaga n. pr. kavo: Santos, Sandomingo, Java, Cejlon, Portorico i. dr. Olje: Lucca, St. Angelo, Korfu istersko in dalmatinsko. Petrolej v zaboju Sladkor razne vrste. Moko št. 0, 1, 2, 3, 4, 5. Več vrst riža. Miljsveče prve in druge vrste, namreč po 1/2 kila in od 1 funta. Testenine iz tvornice Znidaršič & Valencić v Il. Bistrici. Zveplenke družbe sv. Cirila in Metoda. Moka iz Majdičevga mlina v Kranju in z Jochmann-ovega v Ajdovščini. Vse blago prve vrste.

Po pošti se razpošilja v zabojčkih najmanje po 5 Kg. na vse kraje.